

Rökstudd forritun

Þegar við erfum frá klasa eða útfærum skil þarf ákveðið samband að gilda milli fyrir- og eftirskilyrða. Hvar sem A er notað á að vera hægt að setja B í staðin.

```
public class A {  
    // Fyrir:  $F_A$   
    // Eftir:  $E_A$   
    public void f() { .. }  
}
```

```
public class B extends A {  
    // Fyrir:  $F_B$   
    // Eftir:  $E_B$   
    public void f() { .. } // yfirskrifar A.f()  
}
```

Rökstudd forritun

```
public class A {  
    // Fyrir:  $F_A$   
    // Eftir:  $E_A$   
    public void f() { .. }  
}
```

```
public class B extends A {  
    // Fyrir:  $F_B$   
    // Eftir:  $E_B$   
    public void f() { .. }  
}
```

A a = new B();

// x uppfyllir F_A

a.f(x); // í raun kallað á B.f(x)

// x þarf að uppfylla F_B

Þurfum: $F_A \Rightarrow F_B$. Fyrir eftirskilyrði er áttin öfug, $E_B \Rightarrow E_A$.

Þetta heitir contravariance, auðvelt að gera villur með því að brjóta þessi skilyrði.

Rökstudd forritun

```
public class Alien {  
    private int gender;  
    // Fyrir:  
    // gender != b.gender  
    // Eftir: new Alien  
    public Alien mate(Alien b)  
    { .. }  
}
```

```
public class WeirdAlien extends  
Alien {  
    // Fyrir: ekkert  
    // Eftir: new WeirdAlien  
    public WeirdAlien mate(Alien b)  
    { .. }  
}
```

Er þetta í lagi?

Fyrir venjulegar geimverur gilda “venjulegar” reglur um kyn.

Fyrir furðulegar geimverur gilda engar reglur um kyn.

- Fyrirskilyrðin eru útvíkkuð í undirklasa
- Ef a,b eru af taginu Alien (eða undirklasa) og a.gender != b.gender þá getum við alltaf kallað á a.mate(b) (líka ef önnur hvor er WeirdAlien)

Skilatalagið á mate() er í raun hluti af eftirskilyrðinu.

- Eftirskilyrðin eru þrengd í undirklasa
- WeirdAlien.mate() skilar WeirdAlien hlut, sem er líka Alien hlutur.

vektorar

Fylki hafa alltaf fasta stærð.

Ef við lesum inn gögn af stöðum inn í fylki, þá þurfum við að vita fyrirfram stærðina.

Ekki smekkleig lausn. Viljum eitthvað betra.

Vektorar

Það sem við vildum helst

- Láta fylkið vaxa og vera jafnstórt og það þarf að vera
- Geta bætt við staki aftast
- Vísa í öll möguleg stök í fylkinu
- Fengið að vita hversu stórt það er

Einfalt trix, þegar a er of lítið búum við til nýtt fylki og látum a vísa á það.

Vektorar

```
int n=0
int[] a = new int[10];

while(!StdIn.isEmpty()) {
    int x = StdIn.readInt();
    if (n >= a.length) {
        int[] tmp = new int[2*a.length];
        for (int i = 0; i < a.length; i++) {
            tmp[i] = a[i];
        }
        a = tmp;
    }
    a[n] = x;
    n++;
}
```

Vektorar

Sniðug hugmynd, en hún “lekur” upplýsingum

- Við þurfum að passa að vísa aldrei í $a[n], \dots, a[a.length-1]$
- Erfitt að endurnýta, þurfum að skrifa of mikinn kóða aftur og aftur

Betra að hafa klasa sem heldur utan um þetta fyrir okkur

```
public class Vector:  
    Vector()           // býr til tóman vektor  
void    add(Object o) // setur o aftast  
int     size()        // skilar stærð  
Object  get(int i)    // stak í sæti i
```

Vektorar

Object er sérstakur abstract klasi sem allir klasar erfa frá

Tilvísun á Object hlut getur bent á hvað sem er

```
Object a = new Integer(1) ;
```

Hefur nokkrar aðferðir

- equals()
- hashCode()
- toString()
- ...

Vektorar

Sniðug hugmynd, en hún “lekur” upplýsingum

- Við þurfum að passa að vísa aldrei í $a[n], \dots, a[a.length-1]$
- Erfitt að endurnýta, þurfum að skrifa of mikinn kóða aftur og aftur

Betra að hafa klasa sem heldur utan um þetta fyrir okkur


```
public class Vector:  
    Vector()           // býr til tóman vektor  
void add(Object o)   // setur o aftast  
int size()           // skilar stærð  
Object get(int i)    // stak í sæti i
```

Vektorar

Sama dæmi og áðan

vektor getur bara geymt hluti, int er ekki hlutur, Integer er hlutur sem geymir int

```
Vector v = new Vector();
while(!StdIn.isEmpty()) {
    v.add(new Integer(StdIn.readInt()));
}
...
int max = Integer.MIN_VALUE;
for (int i = 0; i < v.size(); i++) {
    Integer x = (Integer) v.get(i);
    max = Math.max(max, x.intValue());
}
```


Vektorar

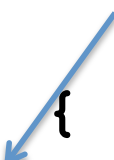
Sama dæmi og áðan

```
Vector v = new Vector();  
while(!StdIn.isEmpty()) {  
    v.add(new Integer(StdIn.readInt()));  
}
```

...

```
int max = Integer.MIN_VALUE;  
for (int i = 0; i < v.size(); i++) {  
    Integer x = (Integer) v.get(i);  
    max = Math.max(max, x.intValue());  
}
```

get() skilar Object, við
þurfum að kasta yfir í
Integer

Vektorar

Sama dæmi og áðan

```
Vector v = new Vector();  
while(!StdIn.isEmpty()) {  
    v.add(new Integer(StdIn.readInt()));  
}
```

...

```
int max = Integer.MIN_VALUE;  
for (int i = 0; i < v.size(); i++) {  
    Integer x = (Integer) v.get(i);  
    max = Math.max(max, x.intValue());  
}
```

x.intValue() skilar int
gildinu sem Integer
geymir

Vektor útfærsla

```
public class Vector {  
    private Object[] a;  
    private int size;  
    // a[0],...,a[size-1] eru gildin í vektornum  
    // size >= 0, a.length >= size  
  
    public Vector() {  
        this.size = 0;  
        this.a = new Object[10];  
    }  
  
    public int size() {  
        return this.size;  
    }  
}
```


Fastayrðing gagna, gríðarlega mikilvæg!

Vektor útfærsla

```
public class Vector {
    private Object[] a;
    private int size;
    // a[0],...,a[size-1] eru gildin í vektornum
    // size >= 0, a.length >= size
    ... // framhald
    public void add(Object o) {
        if (size >= a.length) {
            Object[] tmp = new Object[2*a.length];
            ... // afrita frá a yfir í tmp
            a = tmp;
        }
        a[size] = o;
        size++;
    }
}
```

Vektor útfærsla

```
public class Vector {  
    private Object[] a;  
    private int size;  
    // a[0],...,a[size-1] eru gildin í vektornum  
    // size >= 0, a.length >= size  
    ... // framhald  
    public Object get(int i) {  
        if (i < 0 || i >= size) {  
            throw new ArrayIndexOutOfBoundsException(i);  
        }  
        return a[i];  
    }  
}
```


Krassar forritinu með
“hjálplegum” villuskilaboðum

Fylki af hlutum eru upphafsstillt með `null`

```
String s = null;
```

Þýðir að `s` er tilvísun á ekkert (af taginu `String`).

```
s.substring(0,1);
```

gefur `Null Pointer Exception`